

θυσιάζοντες θεατάς. Ταῦτα πάντα ὡς ἐν
πράγματι παρέρχονται ἐνώπιόν μου. Ἐγὼ ἂν
παραφρονήσω αἰτία θὰ εἴσθε σεις, ὦ μεγάλοι
γλαυκοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς Λεσβίας.

*
* *

Παράδοξον πρᾶγμα! Δὲν τελειώνει κα-
ὲς ἡ ἱστορία τῆς κόρης τῶν Ἀλπεων. Χα-
νὰ καὶ γάμοι εὐτυχεῖς δισκαδάζουσι τὰς
συμφορὰς τῆς... διότι ἡ ἱστορία αὐτῆς εἶνε
εὐτυχής;... Ἐν τῷ κόσμῳ δὲν δύναται τις νὰ
εὐχῇ τὴν εὐτυχίαν. Καὶ ὅμως περιχαρεῖς κρο-
ταῖτι τὰς χεῖρας πάντες οἱ γελοῖοι ἐκεῖνοι,
νομίζοντες ὅτι καὶ αὖριον θὰ δύνανται νὰ γε-
λώσιν... — Ὁ ἀπολέτω ἄρα γε καὶ ἐγὼ τοὺς
μεγάλους γλαυκοὺς ὀφθαλμούς τῆς Λεσ-
βίας;...

ΕΝΥΨΑΛΗΣ.

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΦΗΜΗΣ

(κατὰ τὸ ἰταλικόν)

Ἡ φήμη τινῶν εἶνε μέγα μυστήριον
προφέρειτε τ' ὄνομά των εἰς ὁμίλον τινα,
καὶ θέλετε ἰδῆ ὅτι πάντες θὰ θαυμά-
σωσι, πάντες σεῖοντες τὴν κεφαλὴν θὰ
ἐπίσωιν αὐτὸς εἶνε ἔσχατος νοῦς! καὶ
θὰ ἀκούσητε τὸ τοιοῦτον τοςάκις ἐπα-
νελαμβανόμενον, ὥστε χωρὶς νὰ γνωρί-
σητε ποτὲ τὴν εὐφυΐαν του, οὐδὲ μετ'
αὐτοῦ νὰ συνομιλήσητε, οὐδὲ νὰ ἀνα-
γνωσθῇ τι ἐκ τῶν ἔργων του, νὰ ὁ-
μιλήσητε εἰς ὅτι ἔχετε ἱερὸν ὅτι οὗτος
πράγματι εἶνε τοιοῦτος. Ὅτε ἡμέραν
τινὰ ἀπροσδοκῆτως πίπτουσιν εἰς χεῖρας
τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου τούτου ἀν-
θρώπου. Ὅποια παραδείσιος στιγμή διὰ σᾶς!
Μὲ ὁποῖον θριαμβευτικὸν ὕψος θὰ θέ-
σητε ὑπὸ μάλης τὴν τοσοῦτον ποθητὸν
βιβλίον! ὥσπερ τὰ διασχίζοντα τοὺς ἀ-
γίμους μετέωρα, θέλετε τρέξει εἰς τὸν
ἐκείνου σᾶς ὅπως εὗρητε τέρψιν ἀναγι-
νάζουσαν. — ΕΤΟΣ Β'.

νώσκοντες τὰ ἐπινοήματα τοῦ θαυμα-
σίου ἐκείνου νοός. Ἡ ἐκδοσις εἶνε πολυ-
τελεστάτη, ἐπὶ στιλπνοῦ χάρτου πο-
λυτελείας, οἱ χαρακτῆρες ποικίλοι καὶ
καθαροὶ προκαλοῦντες τὴν ἀνάγνωσιν
δὲν ἀρκεῖ τοῦτο, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σᾶς πα-
ρουσιάζονται ὑπομεριδιῶσαι χαριέσταται
εἰκόνες, ὡς ἐν παραδείγματι, μυροβόλοι
πολεμισταὶ μὲ κόμην μακράν, κυμαι-
νομένην εἰς τοὺς πλατεῖς ὤμους των,
λαμπρὰ ἀπόψεις, μικρὰ λίμναι εἰς τὰ
ἀτάρραχα τῶν ὁποίων κύματα νὰ ἐπι-
πλέωσι κύκνοι, βωμοὶ, σπήλαια, δάση,
λόφροι, βουνὰ καὶ μακρόθεν ὁ κυανόυς οὐ-
ρανός. Μέχρις ἐδῶ τὰ πάντα βαίνουνσι κατ'
εὐχὴν καὶ λέγετε: «Ἐάν τὸ περιχόμενον
ἀνταποκρίνεται, ὡς δὲν ἀμφισβῆλλω, πρὸς τὸ
ἐξωτερικόν, οὐδέποτε θὰ ἐδαπάνων κάλλιον
τὰ χρήματά μου.» Ἀρχίζετε μετὰ σοβα-
ρότητος τὴν ἀνάγνωσιν, φοβούμενοι μὴ ἀ-
κουσίως σᾶς ἀπολέσητε βαθεῖαν τινα ἐννοιαν.
Ἀλλὰ τί σημαίνει τοῦτο; ἀνεγνώστε, μίαν,
δύο, τρεῖς σελίδας, διάβोλε! εἰσθε τόσον μι-
κρόνους ὥστε νὰ μὴ ἐννοήσητε τὰ θεῖα
ἐπινοήματα! Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι μέχρι
τοῦδε οὐδὲν ἐννοήσατε. Διὰ νὰ ἐννοηθῶ-
σι πράγματά τινα, τὸ καταλαμβάνει
καὶ ἐγὼ, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχη τις με-
λέτην! Καί, πράγματι, ἀλλὰ νομίζω ὅτι
ἐξ ὅσου ἀνεγνώσατε καὶ ἠννοήσατε, ὅτι
οὐδὲν ἠννοήσατε οὐδὲ αὐτῶν τῶν ὑψη-
λῶν ἰδεῶν ἐξαιρουμένων. Βλέπω ὄγκον
λευκοῦ χάρτου, σελίδας καὶ κεφάλαια
κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν μελλόντων τυ-
πογράφων, θαυμαστικὰ ἐν ἀφθονίᾳ, μυ-
στηριώδεις γραμμάς καὶ μυστηριωδεστέρως
τελείας, παρενθέσεις καὶ ἀποσιωπητικά,
ὁποῖα ἐπινοήματα! ἄλλα ὅπως ἐμβραθύ-
νωμεν εἰς τὰς ἐννοίας των ἔχομεν ἀνάγκη
τῆς Σιβύλλας! λέξεις ἅς οὐ-
δέποτε ἤκουσα καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν
δύναμαι νὰ ἐννοήσω, ἴσως ἐνεκα τῆς ἀ-
μαθείας μου, αἵτινες ὅμως μὲ βεβαιοῦσιν
ὅτι εὗρισκονται εἰς τινα βιβλία ἅτινα
πωλοῦνται ὑπὸ τῶν ἐξ ὁχλῶν ἐκείνων
γραφιδίων τὰ ὁποῖα ἐκληρονομήσαν τὴν
μεγάλην κληρονομίαν (frullonne) τῆς Κρου-

σικας. Καὶ ὁμῶς δὲν στεροῦνται νεωτερισμῶν ὥς, ἐν παραδείγματι, τῆς ἐπιθεωρήσεως ὧν οἶνοπωλείων πόλεως τινος, τῶν ὑπόπτων μερῶν, τῶν στενωπῶν καὶ τῶν καταγωγῶν, τῶν χαρτοπαικτικῶν ἐνθα δύνασθε ἀνέτως νὰ ἀποκτήσητε χυδαίους ἐρευνμοὺς, καὶ βλασφημίας ἀντιχρύστους εἰς τὰ ὦτα σου καὶ προφερομένης ὑπὸ τῶν ἀγωγῶν, ἀμικηλατῶν, θαλασσιότῶν, εἰς ἐπαγγέλματος μογθηρῶν, καὶ τέλος ὑπὸ τῶν ληστῶν, αἱ οἰκίον, ἡ οὐδόλως ζητῆτε τὸ ἐξοχὸν ἐν τῷ ἐγκλήματι.

Περὶ ῥημάς τις φιλόλογος τοῦ Πήνου ὅστις ἐστάθμιζε διὰ τοῦ νοῦς πάντα τ' ἀγαθὰ καὶ κακὰ τῆς νεωτέρας Εὐρώπης, ὅπως ἀπομακρύνῃ τὸ δραματικὸν πεδίων καὶ φωτίσῃ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον διὰ τῶν ἀριστοτελικῶν ἐπισημάτων του, ἐπενόησε νὰ περιγράψῃ λογιζομένη τινὰ ὅστις ἐν τινὶ αὐχμηρῷ δάσει παρὰ τινὶ τέλματι θά σταματᾷ πρὸς ἐκπλήρωσιν, μετὰ συγχωρήσεως, τῆς ἀνάγκης του, διότι μετὰ τινὰ ὑποτιθεμένην προσβολὴν τῶν πολεμίων, τὰ ἔντερρά του ἐγαργάριζον ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἡναγκάζετο πλειστάκις νὰ κατέρχεται τοῦ ἵππου διὰ τὴν ἀνάγκην, ἣν ἐννοεῖτε. Ὁ δυστυχὴς παρεκάλει ἀνδρεῖον τινὰ συμπολεμιστὴν του νὰ μὴ τὸν προδώσῃ καὶ νὰ τὸν ἀρίστη νὰ ὑπάγῃ εἰς τι πλησίον χωρίον πρὸς εὐρεσιν ἱατρικοῦ τιμος ὅπως τῷ διακρατήσῃ τὴν κατῃραμένην ἐκείνην καταρροήν. Ἐχειροκρότησεν ἡ Εὐρώπη τὴν τολμηρὰν ἐφεύρεσιν καὶ ἔτι περισσότερον ἐκ τοῦ Φαλαστάρ καὶ τῶν νεκροθαπτῶν τοῦ Ἀμλέτου καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἐφάνη ὥραιότερα εὐρεσις πρὸς ἀποφυγὴν πολέμου, οὐδὲ ἐδόθη τολμηρότερον ράπισμα εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ἐπιπολαίων ἐκείνων συγγραφῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων οἵτινες ἀνακομβοῦνται φωνάζοντες, εὐσχημοσύνη! εὐτρέπεια! κοσμιότης! Ἀλλ' ὁ μέγας ἀνὴρ δύναται νὰ ταφῇ ἐὰν παραλληλίζονται τὰ ἐπισημάτια του μετὰ τινὰ μερικῶν. Ἀρκεῖ ἄς ἀκολουθήσωμεν

τὴν παροιμίαν ἀποφαινομένην, ὅτι ἡ νεσις εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις εἶναι φέλιμος, ἄλλως τε ἡθέλωμεν ἀρηγῆσαι παράδοξά τινα γεγονότα ἅτινα φέρονται ἐπὶ σκηνῆς ὅπως παραστήτωσι ἄπειρον πολυέδρον τοῦ ἀνθρωπίνου νου, ἢ, ὥς τῶρα λέγεται δι' ἡγήσαντος συμφώνου, τῆς ἀνθρωπότητος καὶ νὰ δώσωμεν νὰ ἐννοήσῃ εἰς τὸν ἀνθρώπον τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ κατάστασιν, καὶ νὰ τὸν διδάξωμεν τὴν ἠθικὴν. Καὶ παραδείγματι, τὰ βιβλία τούτων ἀπανταχοῦσιν ἠθικώτατον σκοπὸν, οὐχ ἥττον ζῆλον τοῦσι τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς κοινωνίας καὶ ὅστις ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῶν παραδόξων τούτων εὐρημάτων δὲν δύναται ν' ἀνεύρῃ τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν τοῦ συγγραφέως. Ἰδική του ἡ ζημία. Ἰδοὺ λοιπὸν πόσον καλῶς ἐξωδεύσατε τὰ χροματά σας! Ἀλλ' ἄς εἰσδύσωμεν ἐν τὸ μυστήριον πῶς ἀποκτᾶται ἡ φήμη.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐφαντάζοντο (καὶ παραδείγματι οἱ ἀρχαῖοι ἦσαν εὐφάνταστοι) ὅτι ὁ θωμὸς τῆς δόξης εὐρίσκετο ἐν τὴν κορυφῇ κρημνώδους τινος ὄρους, καὶ ὁ δὲν ἀνέρχοντο εἰμὴ ἀναρριχώμενοι κρημνοῖς, καὶ εἰς ἀκάνθας προσκοπόμενοι, καὶ μετὰ κίνδυνον μάστιγα τῆς ἡμέρας των. Μωρολογήματα! Τώρα ὁ θωμὸς δὲν ἀνιδρύται εἰς τοσοῦτον κίνδυνόν, ἀλλ' ὅμως ἔτι εὐχαρις; μειδιῶν πλήρης ἀνέμων καὶ ἀρωμάτων, εἰς τὰς λαμπράς τοῦ θούσας τῶν ἱερῶν τῆς δόξης, αἰσθάνονται μετὰ τὰ κοράλλινα χεῖλη των (συγγνώμη μοι τὴν τετριμμένην φράσιν ἀλλὰ ἐνταῦθα ἀρμόζει κάλλιστα) προφέρουσι τὰ ὀνόματα τῶν εὐτυχῶν ἐκείνων ἐν οἷς ἀποκείται ἡ τιμὴ τοῦ τόπου, καὶ σείονται τὸ ριπίδιον ἀνεγείρουσιν ἐκ τοῦ βήθρου τὸ νεαρὸν πνεῦμα τὸ πρὸς τὴν ἀθανασίαν ἀτενίζον. Προέφερον τὴν ὑψηλὴν ἀπόφασιν, εἶπε ὥς νὰ ὠμώσῃ τὸ μαντεῖον. Γνωρίζετε τὸ πνεῦμα ὅπου κατέχετε; Ἀλλὰ πῶς ἀποκτᾶται ἡ φήμη τοῦ ἀξιολατρεύτου Ἀρειοπαγίτου Μακάριος ἐκεῖνος εἰς ὃν ἡ τύχη δὲν ἐπῆρξε φιλαργυρος εἰς τὰ δῶρα τῆς

ορτήσατο αὐτῷ ἀρμονίαν καὶ ἀναλογίαν
τὰ μέλη, κηλῶς τετραγωνισμένους
τοὺς ὤμους καὶ ἀρμοδίως ἐξογκωμένον
τὴν στήθος, καὶ τὴν κεφαλὴν κεκοσμη-
μένην διὰ πλουσίας κόμης· μακάριος ὁ
ὅστις δὴ μελάνας ὀφθαλμούς οἷτινες νὰ
ἀντιπαραστήσῃ ἐγκαίρως ὅτε μὲν νὰ λάμπω-
σιν, ὅτε δὲ νὰ ἀνοίγωνται μετ' ἐκπλή-
ξεως, ὅτε δὲ νὰ ἡμικαλύπτονται ὑπὸ
πυκνὰς βλεφαρίδας, ὅτε δὲ νὰ ὑπο-
κρίνονται θαθεῖαν μελαγχολίαν, ὅτε δὲ
νὰ ἐκφράζωσιν ἀπειρον ἔκστασιν καὶ ἄλ-
λῃ σκεπτικὴν περιφρόνησιν· εὐδαίμων
ὁ ἄνθρωπος ὅστις δύο σειρὰς λευκοτάτων ὀδόντων
καὶ συμπαθητικὸν ἦχον φωνῆς, καὶ εὐδαι-
μονότερος πάντων (προσθέτομεν ἡμεῖς)
ἐκτετακτὴν τὴν παντοδύναμον θεότη-
τά, τὸν πλοῦτον, ἧτις εἶνε, ἡ συντομι-
αία ὁδὸς ἡ πρὸς τὴν δόξαν ἀγούσα.
ἔπειτα, θεβαίως, εἶνε πέραν τῆς ἡμισείας
τοῦ ὅπως γίνῃ μεγαλοφυΐα. Ἔσπετε πα-
ράδοξοι εἰς τοὺς τρόπους σας, ἀπαντᾷτε
ἐπιστροφῶς εἰς τοὺς ἐρωτῶντας ἡ μὴ
ἀπαντᾷτε ποσῶς; ἀσπάσθητε τρόπους τοῦ
αὐτοῦ, τόσοι πρῶτοι τύποι ὥστε νὰ δι-
ακρίνεσθε μεταξὺ πολλῶν, ἔχετε ἴδιον
τύπον τοῦ ἐνδύεσθαι, πῶλον σχήματος
καὶ generis ὅστις ἡ νὰ πίπτῃ μέχρι
τοῦ, ἡ νὰ σᾶς ἀποκαλύπτῃ ὁλόκλη-
ρον τὸ μέτωπον, ὁμιλῆτε μὲ τρόπον
κατατριώδη, — διακοπτόμενοι αἶφνης, ὡς
ἐν προσβληθέντες ὑπὸ αἰφνιδίας ἰδέας,
ὅποτε προσποιήθητε τὸν ἀφρημένον,
κατατριεῖτε τὴν ἄκραν τῶν ὑποδημά-
των σας ἢ ἐν ταῦτοις ἐσσανίζετε διὰ
τοῦ ραβδίου σας, — διὰ τὴν τύχην σας· χα-
ρακτηρίζετε τὸν ἑαυτὸν σας ὡς δυστυχεῖ
ἐξαρτημένο, ὑπὸ τὸ ἄχθος πόνων, οὐς οὐδεὶς
ἀνίστησε· ἀκολουθῶς, ἀλλὰ κάμετε καλὰ
τοὺς λογαριασμούς σας, προσέξτε μὲ ποῖον
ἐπιμαίετε, βολιδοδοσκοπήσατε κατὰ εἶδος
τοῦ πνεύματος ἑνὸς ἐκάστου, ἀκολουθῶς με-
ταβάλλετε ὕψος, προσποιήθητε, ὅτι οὐδό-
τε φροντίζετε περὶ φήμης οὐδὲ περὶ
ἀποδοκιμασίας τοῦ κοινού, γελᾶτε
ὅλους γενικῶς, καὶ μὲ τὸν ἑαυτὸν
ἀκόμη καὶ θέλετε ἰδῇ ὅτι ὅλα ταῦτα

θὰ φέρωσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὡς ἔλε-
γον οἱ νεγρομάντις. Εἶναι ἀνάγκη ἐνί-
στε νὰ περιορίζηται τις, καὶ νὰ ὁμιλῇ
μετὰ γλυκύτητος καὶ ἐνίοτε νὰ κάμνῃ
τὸν αὐστηρὸν, νὰ εἰσέρχεται εἰς εὐγενῆ
ὁμιλον χωρὶς νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα εἰς
οὐδέν, ἢ εἰς τὸ μέσον ὁμιλίας τινὸς
κρατούσης πάντας εἰς προσοχὴν, νὰ λαμ-
βάνῃ τὸν πῖλον καὶ τὸ ραβδίον καὶ νὰ
ἐξέρχεται, ἐπὶ τὸ Γαλλικώτερον, ὡς λέ-
γουσι. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκεῖ ἁ-
φίσκτέ με νὰ γελᾶσω σκεπτόμενος τί
μέρος θὰ ἔπαιζεν ὁ καλοκάγαθος ἀνθρω-
πος ὅστις ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐδίδασκε τὸν
Ὅρατιον, στεντορεία τῇ φωνῇ ἀκολουθῶς
ἀναγκάζεται νὰ τὸν διαψύσῃ διὰ τίνος νέ-
ου κώδικος χειρισμένου διὰ τοῦ μύρου
(mantecca) τῶν ἡμετέρων ἐρατεινῶν ἀνα-
γνωστριῶν (pardon, mesdemoiselles).

I. S. ΜΑΝΕΣΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΑΓΩΓΗ.

ΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ὁμιλοῦντες περὶ τῆς μεγάλης καὶ ἀ-
πειροπληθοῦς οἰκογενείας, ἧτις κοινω-
νία καλεῖται, ἀναφέρομεν τοὺς νό-
μους. (ὅρα φυλλάδιον Δ'. Ζ. Α.) Ἰ-
δοὺ νῦν πραγματευόμεθα περὶ τούτων.
Ἡ ζωὴ καὶ ἐνεργὸς δύναμις, ἧτις
διοικεῖ τὸ μέγα κοινωνικὸν οἰκοδόμη-
μα· τὸ ἠθικὸν πρόβλημα, ὅπερ ἀντιτάτ-
σεται καὶ ἀποκρούει τὰς ὁρμὰς τοῦ ἐ-

Ἀσμένως βλέπομεν τὸν ἀξιοῦμεν Κ.ον
Κραστὴν ἐξακολουθοῦντα νὰ κοσμή τὸν ἡμέτε-
ρον Ἀνθῶνα διὰ τῶν ὠφελιμῶν αὐτοῦ
διατριβῶν. Πιστεύομεν ὅτι καὶ εἰς τὰ ἐκδο-
θησόμενα φύλλα θέλομεν καὶ πάλιν καταχωρίσει
τοιαύτας· ἐξαίτουμέθα δὲ παρ' αὐτοῦ συγγνώμην
ἐπὶ τῇ μὴ καταλήλῳ τοποθεσίᾳ τοῦ ἄρθρου
αὐτοῦ, προελθούσῃ ἐκ λάθους τοῦ τυπογράφου.

Σ. τ. Δ.